

Begin deze eeuw verbond de bescheiden halte **Duivendrecht** het dorp slechts met andere dorps haltes langs de lijn Amsterdam – Utrecht.

Th. J. van Dam (in Duivendrecht is een straat naar hem vernoemd) was de burgemeester waarmee Ouder-Amstel de twintigste eeuw begon.

Van 1899–1913 Burgemeester van Ouder-Amstel.

Hij smeekte het Comité tot Exploitatie der Staatsspoorwegen om een betere spoorhalte in Duivendrecht. Een laad- en losplaats voor het vee, waar van Dam in 1900 nog om vroeg, hoeft er niet meer te komen! Het agrarische Duivendrecht is allang ingehaald door de stad.

De burgemeester klaagde er over dat je bij de halte nergens kon schuilen tijdens het wachten en dat het loketje veel te primitief was. Dat was slechts een schuiflaatsje; kaartjes en geld kon zo wegwaaien.

Het betreden van de halte was ook heel ongelukkig: plankieren en kiezelstenen. Bij het instappen kon je makkelijk 'je nek breken'.

Als Mijnheer Pastoor – goed zichtbaar in zijn lange zwarte toog – achter de kerk klaar stond en zijn hand op stak stopte de machinist en kon de geestelijke zo instappen. Hij had een eigen halte.